

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1173/2011

av den 16 november 2011

om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) De medlemsstater som har euron som valuta har ett särskilt intresse av, och ansvar för, att föra en ekonomisk politik som främjar den ekonomiska och monetära unionens smidiga funktion och att undvika åtgärder som äventyrar denna funktion.
- (2) Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) medger att särskilda åtgärder antas för euroområdet som går utöver de bestämmelser som gäller för samtliga medlemsstater, i syfte att säkerställa att den ekonomiska och monetära unionen fungerar smidigt.
- (3) Erfarenheterna från och misstagen under den ekonomiska och monetära unionens första tio år visar att det behövs

en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt egenansvar för gemensamt överenskomna regler och åtgärder och på en mer solid ram på unionsnivå för övervakning av den nationella ekonomiska politiken.

- (4) Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammanlänkade och inbördes samstämda politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning som är särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främja internationell handel och konkurrenskraft, en europeisk planeringstermin för stärkt samordning av den ekonomiska politiken och budgetpolitiken, en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens makrotillsyn.

- (5) Stabilitets- och tillväxtpakten och hela ramen för ekonomisk styrning bör komplettera och vara förenlig med unionsstrategin för tillväxt och sysselsättning. Kopplingarna mellan olika delar bör inte medge undantag från stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser.

- (6) Att uppnå och upprätthålla en dynamisk inre marknad bör betraktas som en aspekt av en ekonomisk och monetär union som fungerar väl och friktionsfritt.

- (7) Kommissionen bör få en starkare roll i det förstärkta övervakningsförfarandet när det gäller bedömningar som är specifika för varje medlemsstat, övervakning, uppdrag på plats, rekommendationer och varningar. När rådet fattar beslut om sanktioner bör dess roll begränsas, och omröstning med omvänd kvalificerad majoritet bör användas.

⁽¹⁾ EUT C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 46.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2011.

- (8) För att säkerställa en permanent dialog med medlemsstaterna i syfte att uppnå denna förordnings mål bör kommissionen genomföra övervakningsuppdrag.
- (9) Kommissionen bör regelbundet göra en omfattande utvärdering av systemet för ekonomisk styrning, i synnerhet sanktionernas effektivitet och lämplighet. Dessa utvärderingar bör vid behov åtföljas av relevanta förslag.
- (10) Vid genomförandet av denna förordning bör kommissionen beakta den rådande ekonomiska situationen i den berörda medlemsstaten.
- (11) Den förstärkta ekonomiska styrningen bör innebära att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede.
- (12) En ekonomisk dialog med Europaparlamentet får etableras, vilket skulle göra det möjligt för kommissionen att göra sina analyser offentliga och för rådets ordförande, kommissionen och i tillämpliga fall Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande, att diskutera. En sådan offentlig debatt skulle möjliggöra en diskussion om de externa effekterna av nationella beslut och göra det möjligt att utöva ett offentligt kollegialt tryck mot berörda aktörer. Motparterna till Europaparlamentet inom ramen för denna dialog är visserligen de berörda unionsinstitutionerna och deras representanter, men Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda de medlemsstater som är föremål för rådets beslut enligt artikel 4, 5 och 6 i denna förordning en möjlighet att delta i en diskussion. Medlemsstaternas deltagande i en sådan diskussion är frivilligt.
- (13) För att effektivisera verkställandet av övervakningen av de offentliga finanserna i euroområdet krävs ytterligare sanktioner. Dessa sanktioner bör stärka förtroendet för unionens ram för övervakning av finanspolitiken.
- (14) De regler som anges i denna förordning bör säkerställa ett rättvist, rättidigt, graderat och verkningfullt system för iakttagande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar, i synnerhet rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott⁽²⁾, inom ramen för vilket iakttagandet av budgetdisciplin granskas med utgångspunkt i kriterierna för offentliga underskott och offentliga skulder.
- (15) Sanktioner enligt denna förordning, baserade på stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del, med avseende på medlemsstater som har euron som valuta bör skapa incitament för anpassning till och bibehållandet av det medelfristiga budgetmålet.
- (16) För att avskräcka från lämnandet av felaktiga uppgifter, oavsett om det sker avsiktligt eller på grund av grov försumlighet, om offentliga underskott och skulder, som utgör avgörande underlag för samordningen av den ekonomiska politiken i unionen, bör de medlemsstater som är ansvariga åläggas böter.
- (17) För att komplettera reglerna om beräkning av böter för manipulation av statistik och reglerna om det förfarande som kommissionen ska följa för att utreda sådant handlande, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på de närmare kriterierna för att fastställa bötesbeloppen och för genomförandet av kommissionens utredningar. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (18) Inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del bör anpassning till och iakttagande av det medelfristiga budgetmålet säkerställas genom en skyldighet för en medlemsstat som har euron som valuta, och som inte genomför en tillräcklig budgetkonsolidering, att lämna en tillfällig räntebärande deposition. Detta bör ske när en medlemsstat, inbegripet medlemsstater som har ett underskott under referensvärdet på 3 % av bruttonationalprodukten (BNP), på ett väsentligt sätt avviker från det medelfristiga budgetmålet eller den lämpliga anpassningsbanan mot det målet och underlåter att korrigera avvikelsen.
- (19) Den räntebärande depositionen, jämte upplupen ränta, bör återlämnas till medlemsstaten när rådet är övertygat om att den situation som gav upphov till skyldigheten att lämna depositionen har upphört.
- (20) I fråga om stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del bör sanktioner mot medlemsstater som har euron som valuta bestå i en skyldighet att lämna en icke räntebärande deposition som är kopplad till ett rådsbeslut om fastställande av förekomsten av ett alltför stort underskott, om den berörda medlemsstaten redan har ålagts att lämna en räntebärande deposition inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del eller vid särskilt allvarliga överträdelser av de budgetpolitiska skyldigheter som fastställs i stabilitets- och tillväxtpakten,

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

eller en skyldighet att betala böter om rådets rekommendation om korrigerings av ett alltför stort offentligt underskottet inte efterlevs.

- (21) För att undvika en retroaktiv tillämpning av de sanktioner som inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del föreskrivs i denna förordning, bör de enbart gälla med avseende på de relevanta beslut som rådet har antagit enligt förordning (EG) nr 1466/97 efter det att denna förordning har trätt i kraft. För att, på motsvarande sätt, undvika en retroaktiv tillämpning av de sanktioner som inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del föreskrivs i denna förordning, bör dessa enbart gälla med avseende på relevanta rekommendationer och beslut om korrigerings av ett alltför stort offentligt underskott som rådet har antagit efter det att denna förordning har trätt i kraft.
- (22) Beloppet på de räntebärande depositioner, de icke räntebärande depositioner och de böter som föreskrivs i denna förordning bör fastställas på ett sätt som innebär en rimlig gradering av sanktionerna inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar och som ger tillräckliga incitament för de medlemsstater som har euron som valuta att efterleva unionens finanspolitiska regelverk. Böter enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget som specificeras i artikel 12 i förordning (EG) nr 1467/97 består av en fast del som motsvarar 0,2 % av BNP och en rörlig del. Följaktligen säkerställs gradering och likabehandling av medlemsstaterna om den räntebärande deposition, den icke räntebärande deposition och de böter som anges i den här förordningen motsvarar 0,2 % av BNP, vilket är beloppet på den fasta delen av böterna enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget.
- (23) På grundval av en rekommendation från kommissionen efter en motiverad begäran av den berörda medlemsstaten, bör rådet kunna sätta ner eller upphäva en sanktion som införts mot en medlemsstat som har euron som valuta. Inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del bör kommissionen också kunna rekommendera att beloppet på en sanktion sätts ner eller att sanktionen upphävs på grund av exceptionella ekonomiska omständigheter.
- (24) En icke räntebärande deposition bör återlämnas när det alltför stora underskottet har korrigerats, medan räntan på denna deposition och de böter som drivits in bör avsättas för stabiliseringsmekanismer för att tillhandahålla finansiellt bistånd, inrättade av medlemsstater som har euron som valuta för att trygga stabiliteten i euroområdet som helhet.
- (25) Rådet bör ges befogenhet att anta enskilda beslut för tillämpningen av de sanktioner som föreskrivs i denna förordning. Dessa enskilda beslut utgör en del av den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik som

sker inom rådet såsom föreskrivs i artikel 121.1 i EUF-fördraget och utgör därmed en integrerad uppföljning av de åtgärder som rådet har vidtagit enligt artiklarna 121 och 126 i EUF-fördraget och förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97.

- (26) Denna förordning bör antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarande som avses i artikel 121.6 i EUF-fördraget, eftersom den innehåller allmänna regler för kontroll av efterlevnaden av förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97.
- (27) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att skapa ett system för enhetliga sanktioner för att förstärka efterlevnaden av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs ett system med sanktioner för att förstärka efterlevnaden av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar i euroområdet.
2. Denna förordning ska tillämpas på de medlemsstater som har euron som valuta.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del: det multilaterala övervakningssystem som anges i förordning (EG) nr 1466/97,
2. stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del: det förfarande för undvikande av alltför stora underskott i medlemsstaterna som regleras genom artikel 126 i EUF-fördraget och förordning (EG) nr 1467/97,
3. exceptionella ekonomiska omständigheter: omständigheter där ett underskott i den offentliga sektorns finanser anses överstiga referensvärdet endast undantagsvis i den mening som avses i artikel 126.2 a andra strecksatsen i EUF-fördraget och enligt förordning (EG) nr 1467/97.

KAPITEL II

EKONOMISK DIALOG

Artikel 3

Ekonomisk dialog

För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och för att säkerställa ökad transparens och ansvarighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att i utskottet diskutera beslut som fattats enligt artiklarna 4, 5 och 6 i denna förordning.

Europaparlamentet ansvariga utskott får ge den medlemsstat som berörs av sådana beslut möjlighet att delta i en diskussion.

KAPITEL III

SANKTIONER INOM RAMEN FÖR STABILITETS- OCH TILLVÄXTPAKTENS FÖREBYGGANDE DEL

Artikel 4

Räntebärande depositioner

1. Om rådet antar ett beslut som fastställer att en medlemsstat har underlåtit att vidta åtgärder med anledning av den rådsrekommendation som avses i artikel 6.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1466/97, ska kommissionen inom tjugo dagar från antagandet av rådets beslut rekommendera att rådet, genom ytterligare ett beslut, ålägger den berörda medlemsstaten att hos kommissionen lämna en räntebärande deposition som uppgår till 0,2 % av dess BNP under föregående år.

2. Beslutet om krav på inlämnande ska anses vara antaget av rådet såvida detta inte med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta kommissionens rekommendation inom tio dagar från kommissionens antagande av denna.

3. Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet ändra kommissionens rekommendation och anta den således ändrade texten som ett beslut av rådet.

4. Kommissionen får, efter en motiverad begäran från medlemsstaten i fråga riktad till kommissionen inom tio dagar från antagandet av det rådsbeslut som fastställer att en medlemsstat har underlåtit att vidta åtgärder som avses i punkt 1, rekommendera att rådet sätter ner beloppet av den räntebärande depositionen eller att den upphävs.

5. För den räntebärande depositionen ska en ränta löpa som återspeglar kommissionens kreditrisk och den relevanta investeringsperioden.

6. Om den situation som gav upphov till rådets rekommendation som avses i artikel 6.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1466/97 upphör, ska rådet på grundval av en ytterligare rekommendation från kommissionen besluta att depositionen,

jämte upplupen ränta, återlämnas till den berörda medlemsstaten. Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet ändra kommissionens ytterligare rekommendation.

KAPITEL IV

SANKTIONER INOM RAMEN FÖR STABILITETS- OCH TILLVÄXTPAKTENS KORRIGERANDE DEL

Artikel 5

Icke räntebärande deposition

1. Om rådet enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget beslutar att ett alltför stort underskott föreligger i en medlemsstat som har lämnat en räntebärande deposition till kommissionen i enlighet med artikel 4.1 i denna förordning, eller om kommissionen har konstaterat särskilt allvarliga överträdelser av budgetpolitiska skyldigheter som fastställs i stabilitets- och tillväxtpakten, ska kommissionen inom 20 dagar från antagandet av rådets beslut rekommendera att rådet, genom ytterligare ett beslut, ålägger den berörda medlemsstaten att hos kommissionen lämna en icke räntebärande deposition som uppgår till 0,2 % av dess BNP under föregående år.

2. Beslutet om krav på inlämnande ska anses vara antaget av rådet, såvida detta inte med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta kommissionens rekommendation inom tio dagar från kommissionens antagande av denna.

3. Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet ändra kommissionens rekommendation och anta den således ändrade texten som ett beslut av rådet.

4. Kommissionen får, med anledning av exceptionella ekonomiska omständigheter eller efter en motiverad begäran från medlemsstaten i fråga riktad till kommissionen inom tio dagar från antagandet av det rådsbeslut enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget som avses i punkt 1, rekommendera att rådet sätter ner beloppet av den icke räntebärande depositionen eller att den upphävs.

5. Depositionen ska lämnas hos kommissionen. Om medlemsstaten har lämnat en räntebärande deposition hos kommissionen, i enlighet med artikel 4, ska den räntebärande depositionen omvandlas till en icke räntebärande deposition.

Om beloppet av en räntebärande deposition som lämnats i enlighet med artikel 4, jämte upplupen ränta, överstiger beloppet av den icke räntebärande deposition som ska lämnas enligt punkt 1 i denna artikel, ska den överskjutande delen återlämnas till medlemsstaten.

Om beloppet av den icke räntebärande depositionen överstiger beloppet av en räntebärande deposition som lämnats i enlighet med artikel 4, jämte dess upplupna ränta, ska medlemsstaten skjuta till den negativa differensen när den lämnar den icke räntebärande depositionen.

Artikel 6

Böter

1. Om rådet enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget beslutar att en medlemsstat inte har vidtagit effektiva åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott, ska kommissionen inom 20 dagar från antagandet av det beslutet rekommendera att rådet, genom ytterligare beslut, ålägger böter som uppgår till 0,2 % av den berörda medlemsstatens BNP under det föregående året.

2. Beslutet att ålägga böter ska anses vara antaget av rådet, såvida detta inte med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta kommissionens rekommendation inom tio dagar från kommissionens antagande av denna.

3. Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet ändra kommissionens rekommendation och anta den således ändrade texten som ett beslut av rådet.

4. Kommissionen får, med anledning av exceptionella ekonomiska omständigheter eller efter en motiverad begäran från den berörda medlemsstaten riktad till kommissionen inom tio dagar från antagandet av det rådsbeslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget som avses i punkt 1, rekommendera att rådet sätter ner bötesbeloppet eller att böterna upphävs.

5. Om medlemsstaten har lämnat en icke räntebärande deposition hos kommissionen i enlighet med artikel 5, ska den icke räntebärande depositionen omvandlas till böterna.

Om beloppet av en icke räntebärande deposition som lämnats i enlighet med artikel 5 överstiger bötesbeloppet, ska den överskjutande delen återlämnas till medlemsstaten.

Om bötesbeloppet överstiger beloppet av en icke räntebärande deposition som lämnats i enlighet med artikel 5, eller om ingen icke räntebärande deposition har lämnats, ska medlemsstaten skjuta till en eventuell negativ differens när den betalar böterna.

Artikel 7

Återlämnande av en icke räntebärande deposition

Om rådet enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget beslutar att upphäva vissa av eller samtliga sina beslut, ska en icke räntebärande deposition som lämnats hos kommissionen återlämnas till den berörda medlemsstaten.

KAPITEL V

SANKTIONER VID MANIPULATION AV STATISTIK

Artikel 8

Sanktioner vid manipulation av statistik

1. Rådet får på rekommendation av kommissionen besluta att ålägga en medlemsstat böter, om denna avsiktligt eller på

grund av grov försumlighet lämnar felaktiga uppgifter om underskott och skulder som är relevanta för tillämpningen av artikel 121 eller 126 i EUF-fördraget eller för tillämpningen av det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som fogats till EU-fördraget och till EUF-fördraget.

2. De böter som avses i punkt 1 ska vara effektiva och avskräckande samt stå i förhållande till överträdelsens karaktär, allvar och varaktighet. Bötesbeloppet får inte överstiga 0,2 % av den berörda medlemsstatens BNP.

3. Kommissionen får genomföra de utredningar som är nödvändiga för att fastställa att sådant lämnande av felaktiga uppgifter som avses i punkt 1 föreligger. Den får besluta att inleda en utredning när den anser att det finns allvarliga indikationer på att omständigheter föreligger som skulle kunna utgöra ett sådant lämnande av felaktiga uppgifter. Kommissionen ska utreda det påstådda lämnandet av felaktiga uppgifter med beaktande av eventuella kommentarer från den berörda medlemsstaten. För att kunna utföra sina uppgifter får kommissionen begära att medlemsstaten lämnar information och får utföra inspektioner på plats och begära tillgång till samtliga räkenskaper för alla offentliga organ på central, delstatlig och lokal nivå och i socialförsäkringssystemen. Om det enligt den berörda medlemsstatens rätt krävs ett rättsligt förhandstillstånd för undersökningar på plats, ska kommissionen ombesörja de ansökningar som krävs.

Efter att ha slutfört utredningen, och innan ett förslag lämnas till rådet, ska kommissionen ge den berörda medlemsstaten möjlighet att yttra sig om de frågor som är föremål för utredning. Kommissionen ska grunda eventuella förslag till rådet utslutande på de uppgifter som den berörda medlemsstaten har haft möjlighet att kommentera.

Kommissionen ska fullt ut respektera den berörda medlemsstatens rätt till försvar under utredningen.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11 avseende

a) närmare kriterier för att fastställa beloppet på de böter som avses i punkt 1,

b) närmare regler om förfarandet för de utredningar som avses i punkt 3, därmed sammanhängande åtgärder och rapportering om utredningarna,

c) närmare förfaranderegler som syftar till att garantera rätten till försvar, tillgång till handlingar i ärendet, juridiska ombud, konfidentialitet och bestämmelser om tidsfrister samt indrivning av de böter som avses i punkt 1.

5. Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva radsbeslut om åläggande av böter enligt punkt 1. Den får upphäva, sätta ner eller höja på så sätt ålagda böter.

KAPITEL VI

SANKTIONERNAS ADMINISTRATIVA KARAKTÄR OCH FÖRDELNINGEN AV RÄNTA OCH BÖTER

Artikel 9

Sanktionernas administrativa karaktär

De sanktioner som åläggs enligt artiklarna 4–8 är av administrativ karaktär.

Artikel 10

Fördelning av räntor och böter

Den ränta som kommissionen uppbär på depositioner som lämnats i enlighet med artikel 5 och de böter som drivs in i enlighet med artiklarna 6 och 8 ska utgöra sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i EUF-fördraget, och ska avsättas för den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten. När de medlemsstater som har euron som valuta skapar en annan stabiliseringsmekanism för att tillhandahålla finansiellt bistånd för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet, ska räntan och böterna avsättas för den mekanismen.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 11

Delegerings utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8.4 ska ges till kommissionen för en period av tre år från den 13 december 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av tre år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 8.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av denna frist, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 12

Omröstning i rådet

1. I fråga om de åtgärder som avses i artiklarna 4, 5, 6 och 8 ska endast de medlemmar i rådet som företräder medlemsstater som har euron som valuta rösta, och rådet ska agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

2. En kvalificerad majoritet av de rådsmedlemmar som avses i punkt 1 ska fastställas i enlighet med artikel 238.3 b i EUF-fördraget.

Artikel 13

Översyn

1. Senast den 14 december 2014 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

- denna förordnings ändamålsenlighet, inbegripet möjligheten att låta rådet och kommissionen agera för att åtgärda situationer som kan äventyra den monetära unionens funktion,
- framstegen när det gäller att säkerställa en närmare samordning av den ekonomiska politiken och varaktig konvergens mellan medlemsstaterna ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Rapporten ska i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

3. Rapporten ska översändas till Europaparlamentet och till rådet.

4. Före utgången av 2011 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om möjligheten att införa eurovärdepapper.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

W. SZCZUKA

Ordförande
